

Hyldest til Hvarnes

På trygge tufter er godt å bo
Som holdt i prøvelsens tid og sto,
Hvor tuntrær suser
Om våre huser
I kveldens ro

Naturen veksler med li og lund
Med Vettakollen på bygdas grunn,
Hvor varden skinner
I folkeminner
En sagastund

Her rinner Lågen så stolt forbi
Og fiskerkunsten den lærte vi,
Den fløter tømmer
For dalens bønder
Ved sommertid

Her rydder fedrene gård ved gård,
Med gyllen skrift deres navne står
I markens grøde
Som gav oss brødet
Fra år til år

Vår rikdom ligger i skog og jord
I tapre sjømenn som går om bord
I arbeidshender
Hos alle stender
Er styrke stor

Om bygdas velferd vi verne må
Og ta vårt løft om det røyner på,
Og langt man rekker
Når alle trekker
Det tidt vi så

Du barndomsbygd er vårt hjerte nær
Og ingen plett er oss mere kjær
Enn dine grender
Med slekt og venner
Som strever her

Alt godt vi ønsker for våre hjem
Og unge slekter som skrider frem
Må hjertefreden
Og arbeidsgleden
Få følge dem

Einar Skaatan



17. mai på Bjerkely

09.30: Gudstjeneste på skolen

10.00: Toget går fra skolen

10.30: Toget ankommer Bjerkely og
Lågabrass spiller.

Allsang: «Ja, vi elsker dette landet»,
«Norge i rødt, hvitt og blått» og
«Kongesangen»

Runa Marie Grimholt
ønsker velkommen

- Underholdning fra skolebarna
- Tale for dagen v/Olaf Holm

Leker for barna

13.30: Avslutning og allsang «Hyldest til
Hvarnes»



Tusen takk for en fin feiring og vel hjem!

Ja, vi elsker dette landet

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
Furet værbitt, over vannet
med de tusen hjem
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
Og den saganatt som senker
drømmen på vår jord

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
Furet værbitt, over vannet
med de tusen hjem
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir
Også vi når det blir krevet
for dets fred slår leir
Også vi når det blir krevet
for dets fred, dets fred slår leir

*Komponist: Rikard Nordraak
Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson*

Kongesangen

Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott!

Henrik Wergeland



Norge i rødt, hvitt og blått

Hvor hen du går i li og fjell, en vinterdag, en
sommerveld med fjord og fossevell.
Fra eng og mo med furutrær, fra havets bryn med
fiskevær og til de hvite skjær.
Møter du landet i trefarvet drakt,
svøpt i et gjenskin av flaggets farveprakt.
Se, en hvitstammet bjerk oppi heien,
rammer stripen med blåklokker inn
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå gav sin farve til breen,
det er Norge i rødt, hvitt og blått.

En vårdag i en solskinsstund, på benken i
studenterlund der sitter han og hun.
To unge, nyutsprungne russ, to ganske nylig tente
bluss, i 20 grader pluss.
Hun er som en gryende forsommerdag
Som farves av gjenskinnet fra det norske flagg.
Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
og så rødt som det rø' hennes kinn,
hennes øyne er blå som fiolen,
hun er flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne,
og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

De kjempet både hun og han, nå lyser seirens
baunebrann utover Norges land.
Mot himlen stiger flagg ved flagg
som tusen gledesbål i dag, for alle vunne slag.
Det knitrer som før over hytte og slott,
et flammende merke i rødt og hvitt og blått.
Som et regnbuens tegn under skyen,
skal det evig i fremtiden stå
se, det glitrer på ny over byen,
i det røde og hvite og blå.
La det runge fra gaten og torget,
over landet som nordmenn har fått:
Du er vårt, du er vårt, gamle Norge!
vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått!

